

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 715

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 27 octombrie 2010

SUMAR

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

Decizia nr. 1.041 din 14 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (1¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

2-3

Decizia nr. 1.088 din 21 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

4-5

Decizia nr. 1.091 din 21 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

5-6

Decizia nr. 1.097 din 21 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii

7-8

Decizia nr. 1.118 din 23 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

8-9

Decizia nr. 1.124 din 23 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

10-11

Decizia nr. 1.155 din 28 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 38 alin. 1 din Codul familiei

11-12

Decizia nr. 1.185 din 30 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

13-14

Decizia nr. 1.191 din 30 septembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și 2 și art. 34 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă

15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.041**

din 14 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Nadia Alexandra Ionicioiu în Dosarul nr. 3.319/120/2009 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției, apreciind că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor din Legea fundamentală invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 noiembrie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 3.319/120/2009, **Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice.** Excepția a fost ridicată de Nadia Alexandra Ionicioiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în anulare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul arată că dispozițiile de lege criticate permit o ingerință a puterii executive în activitatea autorității judecătorești, deoarece conferă șefului poliției rutiere competența de a decide în mod discreționar suspendarea dreptului de a conduce pe drumurile publice, în timp ce procurorul sau, după caz, instanța de judecată are doar competența de a constata cazurile în care punerea în mișcare a acțiunii penale este împiedicată. Precizează că textul de lege criticat lipsește de eficiență art. 30 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, care oferă procurorului sau instanței de judecată competența de a sesiza organul competent să constate o contravenție dacă o faptă cercetată inițial ca infracțiune se dovedește a întruni elementele unei contravenții, situație în care șeful poliției rutiere poate lua măsura suspendării dreptului de a conduce pe drumurile

publice, dar numai ca măsură complementară unei sancțiuni contravenționale principale. Mai arată că textul criticat dă posibilitatea șefului poliției rutiere de a constata încălcarea unei reguli de circulație, chiar dacă instanța de judecată sau procurorul nu s-au pronunțat în acest sens ori au pronunțat o soluție de neîncepere a urmăririi penale ca urmare a lipsei plângerii prealabile, fără a intra în cercetarea fondului. În această situație, cel vizat nu mai are posibilitatea de a se adresa justiției pe calea plângerii contravenționale și de a demonstra astfel faptul că nu a încălcat regula de circulație. În fine, autorul excepției susține că norma legală criticată creează o situație discriminatorie între o persoană căreia i s-a suspendat dreptul de a conduce pe drumurile publice ca măsură complementară pentru săvârșirea unei contravenții la regimul rutier și o alta care a fost cercetată penal pentru o infracțiune la regimul rutier și s-a dispus una dintre soluțiile prevăzute la art. 103 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002.

Tribunalul Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, modificată și completată prin art. I pct. 43 și 44 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 69/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 443 din 29 iunie 2007. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (11): „(1) Suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule se dispune: (...) c) pentru o perioadă de 90 de zile când fapta conducătorului de autovehicul sau tramvai a fost urmărită ca infracțiune la

regimul circulației pe drumurile publice, precum și în cazul accidentului de circulație din care a rezultat decesul sau vătămarea corporală a unei persoane și instanța de judecată sau procurorul a dispus neînceperea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală sau încetarea urmăririi penale, dacă pentru regula de circulație încălcată prezenta ordonanță de urgență prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce.
(...)

(11) În situația prevăzută la alin. (1) lit. c), suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule sau tramvaie se dispune de către șeful poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârșită fapta.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 1 alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 16 alin. (1) care consacră principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție și art. 131 referitoare la rolul Ministerului Public.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege criticate au în vedere ipoteza în care o faptă ce a fost urmărită ca infracțiune la regimul circulației pe drumurile publice, dar pentru săvârșirea căreia procurorul sau instanța a apreciat, observând incidența prevederilor art. 10 din Codul de procedură penală, că nu se impune punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale împotriva învinutului. Dacă, însă, pe parcursul cercetării penale, se constată că învinutul a încălcat o regulă de circulație pentru nerespectarea căreia Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 prevede suspendarea exercitării dreptului de a conduce, este firesc ca acest comportament să fie sancționat, în vederea atingerii finalității pentru care acest act normativ a fost edictat, și anume asigurarea desfășurării în siguranță a circulației pe drumurile publice, precum și ocrotirea vieții, integrității corporale și a sănătății persoanelor participante la trafic. Faptul că, ulterior momentului pronunțării de procuror sau instanță a unei soluții de neîncepere a urmăririi penale, scoatere de sub urmărire penală sau încetare a urmăririi penale, se dispune de către șeful poliției rutiere pe raza căreia a fost săvârșită fapta suspendarea exercitării dreptului de a conduce autovehicule nu constituie o imixtiune a puterii executive în activitatea autorității judecătorești. Cele două tipuri de organe ale autorității de stat

implicate în procedura prevăzută de textele de lege criticate, procurorul și instanța de judecată, pe de o parte, ca reprezentanți ai autorității judecătorești, iar, pe de altă parte, șeful poliției, ca exponent al puterii executive, își exercită atribuțiile specifice în etape distincte, succesive, principiul separației puterilor în stat fiind pe deplin respectat. În acest context, Curtea observă că nu poate reține nici critica prin raportare la art. 131 din Constituție privitor la rolul Ministerului Public.

În ceea ce privește critica referitoare la pretinsa nesocotire a dreptului de acces liber la justiție, Curtea constată că este neîntemeiată, întrucât persoana căreia i-a fost suspendat dreptul de a conduce autovehicule are posibilitatea de a ataca pe calea contenciosului administrativ legalitatea și temeinicia măsurii dispuse de șeful poliției, inclusiv în ipoteza în care procurorul sau instanța a dispus încetarea urmăririi penale sau a procesului penal, după caz, prin aplicarea art. 10 lit. f) referitor la lipsa plângerii prealabile, așadar fără să mai analizeze împrejurările în care a fost săvârșită fapta și fără să mai aprecieze dacă a fost încălcată vreo regulă de circulație. De altfel, chiar excepția de neconstituționalitate de față a fost ridicată în cadrul soluționării procesului având ca obiect anularea actului administrativ emis de șeful poliției prin care acesta a dispus suspendarea dreptului autorului prezentei excepții de a conduce un autovehicul.

Totodată, Curtea constată că nu poate reține nici critica potrivit căreia textele de lege supuse controlului de constituționalitate creează o situație discriminatorie între persoanele cărora le-a fost suspendat dreptul de a conduce pe drumurile publice, ca măsură complementară pentru săvârșirea unei contravenții la regimul rutier, și cele care au fost cercetate penal pentru infracțiuni la regimul rutier și în cazul cărora s-a dispus una dintre soluțiile prevăzute la art. 103 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002. Autorul excepției nu precizează în ce constă această discriminare, sugerând doar că aceasta ar proveni din modalitatea diferită de contestare a dispoziției șefului poliției. Or, astfel cum s-a arătat mai sus, accesul la justiție este deschis, într-un fel sau altul, ambelor categorii de persoane, astfel că nu se poate susține că prevederile de lege criticate instituie un tratament discriminatoriu care să contravină principiului egalității în fața legii și a autorităților publice.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 103 alin. (1) lit. c) și alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Nadia Alexandra Ionicioiu în Dosarul nr. 3.319/120/2009 al Tribunalului Dâmbovița — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.088

din 21 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal

Augustin Zegrean — președinte
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Marieta Safta — magistrat-asistent-șef
 Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Eduard Alexandru Nițoi în Dosarul nr. 16.284/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București.

La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

După strigarea cauzei, se prezintă autorul excepției, care, având cuvântul, solicită admiterea excepției, invocând o serie de aspecte de fapt care au fundamentat plângerea formulată împotriva încheierii judecătorului delegat.

Reprezentantul Ministerului Public arată că își menține concluziile formulate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 16.284/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal**, excepție invocată de Eduard Alexandru Nițoi.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional deoarece „stabilirea în mod arbitrar și pe criterii imprecis determinate nu pot decât să determine o inegalitate a cetățenilor în fața legii, lăsată la îndemâna unui organ de autoritate publică așa cum este Comisia de individualizare a regimului de executare a pedepsei.” Aprecierea că decizia o are judecătorul delegat este neconformă cu dreptul la integritate psihică, întrucât acesta ia decizia pe baza raportului Comisiei, care poate dispune „în mod excepțional”, fără stabilirea unor limite, ce înseamnă regimul pe care urmează să îl suporte deținutul. În aceeași măsură, analizarea de către aceeași Comisie a naturii și modului de săvârșire a infracțiunii, fără ca deținutul să aibă posibilitatea depunerii de probe, „reprezintă un act de ingerință în actul autorității judiciare”, în contradicție cu dispozițiile art. 1 alin. (4) din Constituție. Se conchide în sensul

că sintagma „*in mod excepțional*” îngrădește nepermis drepturile fundamentale și se impune înlăturarea ei.

Judecătoria Sectorului 5 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată, arătând că „nu se poate susține că dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 sunt în contradicție cu dispozițiile constituționale referitoare la discriminare [...], și cele referitoare la dreptul la viață, ale art. 22 [...]”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, acesta îl constituie, potrivit dispozitivului încheierii de sesizare, dispozițiile art. 24 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal. Din examinarea considerentelor aceleiași încheieri, precum și a concluziilor scrise depuse de autorul excepției la dosarul instanței de judecată, în care este redat conținutul textului de lege criticat, rezultă că excepția privește dispozițiile Legii nr. 275/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 627 din 20 iulie 2006, cuprinse în art. 23 alin. (2), potrivit cărora, „(2) *În mod excepțional, natura și modul de săvârșire a infracțiunii, precum și persoana condamnatului pot determina includerea persoanei condamnate în regimul de executare imediat inferior ca grad de severitate.*”

Astfel fiind, Curtea urmează să se pronunțe asupra dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal.

În susținerea excepției se invocă dispozițiile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, în art. 16 — *Egalitatea în drepturi* și în art. 22 — *Dreptul la viață și la integritate fizică și psihică*.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că prevederile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu critici similare sau chiar identice. Prin numeroase decizii cum sunt, de exemplu, Decizia nr. 1.143 din 15 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 679 din 9 octombrie 2009, Decizia nr. 180 din 12 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 158 din 13 martie 2009, și Decizia nr. 68 din 5 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 27 februarie 2008, Curtea a statuat că dispozițiile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 nu încalcă prevederile constituționale referitoare la separația puterilor în

stat, egalitatea în drepturi și dreptul la viață și la integritate fizică și psihică.

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 23 alin. (2) din Legea nr. 275/2006 privind executarea pedepselor și a măsurilor dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, excepție invocată de Eduard Alexandru Nițoi în Dosarul nr. 16.284/302/2009 al Judecătoria Sectorului 5 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.091

din 21 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Mircea Ochiană în Dosarul nr. 26.162/245/2009 al Judecătoria Iași.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 26.162/245/2009, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție invocată de Mircea Ochiană.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate încalcă liberul acces la justiție și dreptul la apărare, deoarece creează un obstacol considerabil pentru cetățenii care nu locuiesc în raza teritorială unde s-a produs fapta, ceea ce face iluzorie posibilitatea petentului de a-și prezenta cauza în fața unui Tribunal (Cauza *Airey c. Irlandei*). De asemenea, nu se asigură nici alte garanții intrinseci dreptului la un proces echitabil, precum egalitatea armelor și principiul contradictorialității (Cauza *Constantinescu c. României*). În plus, „stabilirea unei competențe exclusive de soluționare a plângerii în favoarea judecătoriai în a cărei circumscripție a fost săvârșită/constatată presupusa contravenție nu servește unui scop legitim care să permită legiuitorului să aducă anumite restricții drepturilor amintite.”

Judecătoria Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia instanței, stabilirea, prin norme legale, a unei anumite competențe nu poate fi interpretată ca un factor de natură a aduce atingere dreptului persoanei la un proces echitabil.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, precum și cele ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001: *„Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.”;*

— art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice: *„Împotriva procesului-verbal de constatare a contravențiilor se poate depune plângere, în termen de 15 zile de la comunicare, la judecătoria în a cărei rază de competență a fost constatată fapta.”*

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor și ale art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție invocată de Mircea Ochiană în Dosarul nr. 26.162/245/2009 al Judecătoriei Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 24 privind dreptul la apărare. Se invocă și dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a examinat constituționalitatea aceluiași text de lege, în raport de aceleași texte din Legea fundamentală și față de critici similare.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 813 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 18 octombrie 2007, Decizia nr. 1.128 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2007, și Decizia nr. 81 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 7 martie 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, statuând că acestea nu încalcă egalitatea în drepturi, liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

De asemenea, prin Decizia nr. 464 din 22 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 19 mai 2008, Curtea a statuat că art. 118 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, care instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, nu îngrădește accesul liber la justiție al persoanelor interesate și nu contravine dreptului la un proces echitabil. Dimpotrivă, reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție prin care se constată încălcări ale dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice este menită să dea expresie garanțiilor constituționale invocate, prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor strânse de lucrătorii poliției rutiere. În plus, această modalitate de reglementare reprezintă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești.

Considerentele care fundamentează jurisprudența mai sus citată sunt valabile și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.097

din 21 septembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (2) și (3)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție
publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**

Augustin Zegrean — președinte
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Mircea Ștefan Minea — judecător
Iulia Antoanella Motoc — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Marrati Construcții” — S.R.L. din Giarmata în Dosarul nr. 1.040/59/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.040/59/2009, **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Marrati Construcții” — S.R.L. din Giarmata.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate încalcă principiul liberului acces la justiție sub două aspecte: prin limitarea posibilității de administrare a probelor (conform procedurii din recurs) și prin restrângerea gradelor de jurisdicție, hotărârea pronunțată de curtea de apel având caracter irevocabil.

Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal învederează faptul că prevederile legale criticate au legătură cu soluționarea cauzei, motiv pentru care, deși reține că petenta nu și-a motivat îndestulător solicitarea, neprecizând modul cum sunt încălcate dispozițiile constituționale și cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate, apreciază ca fiind necesară sesizarea Curții Constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 283 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 418 din 15 mai 2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 20 iulie 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul conținut: „(2) *Plângerea va fi soluționată în complet de 3 judecători.*

(3) *Plângerea se soluționează potrivit dispozițiilor art. 304¹ din Codul de procedură civilă. Prevederile secțiunii a 9-a se aplică în mod corespunzător.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) care consacră liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și dispozițiile art. 6 privitoare la dreptul la un proces echitabil și art. 13 care consacră dreptul la un recurs efectiv din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că asupra dispozițiilor criticate s-a pronunțat în repetate rânduri, constatând conformitatea acestora cu prevederile Constituției. În acest sens sunt Decizia nr. 318 din 13 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 320 din 23 aprilie 2008, Decizia nr. 230 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 17 aprilie 2008, și Decizia nr. 1.098 din 15 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 791 din 26 noiembrie 2008.

Prin deciziile menționate, Curtea a reținut că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 prevede în mod expres, prin art. 255 alin. (1), că „(1) *Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim printr-un act al autorității contractante, cu încălcarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice, are dreptul de a contesta actul respectiv pe cale administrativ-jurisdicțională, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, sau în justiție, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările ulterioare.*” În aceste condiții, instituirea unor reguli speciale privind exercitarea căilor de atac nu contravine, așa cum susține autorul excepției de neconstituționalitate, prevederilor constituționale cuprinse în art. 21 privind accesul liber la justiție,

atât timp cât, potrivit celor prevăzute de art. 283 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, părților interesate le este asigurată posibilitatea de a formula plângere împotriva deciziei pronunțate de Consiliu la curtea de apel — secția de contencios-administrativ și fiscal pe raza căreia se află sediul autorității contractante. În plus, art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia „(2) *Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”, precum și art. 129, care prevede că, „*Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, în condițiile legii*”, atribuie exclusiv legiuitorului prerogativa stabilirii competenței și procedurii de judecată, inclusiv a condițiilor de exercitare a căilor de atac. Prin urmare, stabilirea procedurii de soluționare a plângerii împotriva deciziei pronunțate de Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor, potrivit dispozițiilor art. 304¹ din Codul de procedură civilă, reprezintă expresia aplicării dispozițiilor constituționale invocate mai sus.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 283 alin. (2) și (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Marrati Construcții” — S.R.L. din Giarmata în Dosarul nr. 1.040/59/2009 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.118

din 23 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților

Curtea constată că dispozițiile art. 283 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 sunt în concordanță cu prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3), precum și cu reglementările internaționale cuprinse în art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care reglementează dreptul la un recurs efectiv, legiuitorul putând institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalități particulare de exercitare a drepturilor procedurale, întrucât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul în toate cazurile la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac.

Pentru considerentele prezentate mai sus, Curtea apreciază că în prezenta cauză nu sunt relevante aspecte noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței în materie a Curții, soluția pronunțată prin deciziile menționate și argumentele care le-au fundamentat păstrându-și valabilitatea.

publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Ștefan Adrian Făgărași în Dosarul nr. 5.681/306/2009 al Judecătoriei Sibiu.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât, în realitate, se solicită modificarea și completarea textului legal criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.681/306/2009, **Judecătoria Sibiu a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Ștefan Adrian Făgărași într-o cauză având ca obiect infracțiuni la legi speciale, și anume Legea nr. 161/2003.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât omiț să precizeze că percheziția informatică poate fi realizată numai după începerea urmăririi penale împotriva persoanei vizate, să limiteze posibilitatea de a solicita realizarea perchezițiilor informatice și să stabilească o serie întreață de garanții împotriva aplicării arbitrare.

Judecătoria Sibiu apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, care au următorul cuprins:

„(1) Ori de câte ori pentru descoperirea și strângerea probelor este necesară cercetarea unui sistem informatic sau a

unui suport de stocare a datelor informatice, organul competent prevăzut de lege poate dispune efectuarea unei percheziții.

(2) Dacă organul de urmărire penală sau instanța de judecată apreciază că ridicarea obiectelor care conțin datele prevăzute la alin. (1) ar afecta grav desfășurarea activității persoanelor care dețin aceste obiecte, poate dispune efectuarea de copii, care pot servi ca mijloc de probă și care se realizează potrivit art. 55 alin. (3).

(3) În cazul în care, cu ocazia cercetării unui sistem informatic sau a unui suport de stocare a datelor informatice, se constată că datele informatice căutate sunt cuprinse într-un alt sistem informatic sau suport de stocare a datelor informatice și sunt accesibile din sistemul sau suportul inițial, se poate dispune, de îndată, autorizarea efectuării percheziției în vederea cercetării tuturor sistemelor informatice sau suporturilor de stocare a datelor informatice căutate.

(4) Dispozițiile din Codul de procedură penală referitoare la efectuarea percheziției domiciliare se aplică în mod corespunzător.”

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 27 privind inviolabilitatea domiciliului și art. 28 privind secretul corespondenței. Totodată, se consideră a fi încălcate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la respectarea vieții private și de familie.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată următoarele:

Aspectele învederate de autorul excepției de neconstituționalitate vizează, în mod direct, modificarea și completarea normei legale supuse controlului de constituționalitate. Or, Curtea Constituțională, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate modifica sau completa textul de lege supus controlului său, această competență revenind, în mod exclusiv, legiuitorului.

În fine, Curtea constată că, pe lângă aspectele de lege ferenda pe care autorul excepției le învederează, acesta nu critică în mod direct textul art. 56 din Legea nr. 161/2003, ci critica sa se circumscrie și unor aspecte de interpretare și aplicare a legii, respectiv a prevederilor art. 56 alin. (4) din Legea nr. 161/2003 coroborate cu cele ale art. 100 și următoarele referitoare la percheziție din Codul de procedură penală. Or, nici interpretarea și nici aplicarea normelor legale supuse controlului Curții Constituționale și cu atât mai puțin interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale cu care acestea se coroborează nu intră în competența de judecată a instanței constituționale. O asemenea competență aparține, în mod exclusiv, instanțelor de judecată.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, excepție ridicată de Ștefan Adrian Făgărași în Dosarul nr. 5.681/306/2009 al Judecătoriei Sibiu.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.124

din 23 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 50/1991
privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Societatea Comercială „DMD Contrast” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 40.958/3/CA/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 40.958/3/CA/2009, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „DMD Contrast” — S.R.L., cu sediul în București, într-o cauză având ca obiect o acțiune în anulare a unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, se arată că dispozițiile art. 33 din Legea nr. 50/1991 aduc atingere principiului egalității în drepturi, al accesului liber la justiție și al ocrotirii proprietății în mod egal, indiferent de titular. Arată că proprietarul construcției realizate fără autorizație de construire pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului ori al unităților administrativ-teritoriale este expus arbitrarului autorității administrației publice, care poate dispune desființarea lucrării fără o comunicare prealabilă către proprietarul construcției. Ca atare, în lipsa unui proces-verbal de contravenție care să fie supus controlului judecătoresc, se aduce atingere garanțiilor proprietății private prevăzute de Constituție și este răsturnată prezumția de liceitate a dobândirii bunurilor. Precizează că se creează o discriminare în funcție de titular, deoarece numai în cazul proprietății private a statului se pot desființa construcții realizate fără autorizație de construire în mod direct și facil, pe cale administrativă, și nu judiciară.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât exercitarea

dreptului de proprietate impune respectarea condițiilor legale în materie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 33 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, modificate prin articolul unic pct. 4 din Legea nr. 376/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 846 din 13 octombrie 2006, și prin art. I pct. 32 din Legea nr. 261/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 16 iulie 2009. Textul de lege criticat are următoarea redactare:

„Art. 33. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 32, construcțiile executate fără autorizație de construire pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al statului, cât și construcțiile, lucrările și amenajările cu caracter provizoriu executate pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al județelor, municipiilor, orașelor și comunelor vor putea fi desființate pe cale administrativă de autoritatea administrației publice de pe raza unității administrativ-teritoriale unde se află construcția, fără emiterea unei autorizații de desființare, fără sesizarea instanțelor judecătorești și pe cheltuiala contravenientului.

(2) Procedura prevăzută la alin. (1) se poate declanșa din oficiu de autoritatea administrației publice de pe raza unității administrativ-teritoriale unde se află construcția sau la solicitarea proprietarului ori a administratorului legal al terenului aparținând domeniului public sau privat al statului.

(3) În cazul neîndeplinirii de către autoritatea administrației publice competente a procedurii de desființare, în termen de 15 zile calendaristice de la data solicitării prevăzute la alin. (2), proprietarul sau administratorul legal al terenului aparținând domeniului public ori privat al statului va putea trece de îndată la desființarea construcțiilor executate fără autorizație de construire.

(4) Prin excepție de la prevederile art. 32, construcțiile executate fără autorizație de construire pe terenuri aparținând domeniului public sau privat al județelor, orașelor ori comunelor vor putea fi desființate pe cale administrativă de autoritatea administrației publice competente, fără sesizarea instanțelor judecătorești și pe cheltuiala contravenientului.

(5) Pentru realizarea prevederilor alin. (1) autoritățile publice competente pot contracta efectuarea acestor servicii cu societăți comerciale specializate în astfel de lucrări, în condițiile legii.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine prevederilor din Legea fundamentală cuprinse la art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și la art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate sub aceleași aspecte ca și cele criticate de autorul prezentei excepții, instanța de contencios constituțional constatând conformitatea acestora cu prevederile invocate din Legea fundamentală. În acest sens sunt Decizia nr. 656 din 5 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 15 noiembrie 2006, și Decizia nr. 1.344 din 22 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 850 din 8 decembrie 2009. Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că desființarea construcției constituie o sancțiune pentru nerespectarea obligației obținerii autorizației de

construire, al cărei scop este prevenirea consecințelor negative în cazul unor construcții necorespunzătoare. Sancțiunea vizează în egală măsură toate persoanele aflate în aceeași situație, acestea neputându-se apăra prin invocarea principiului constituțional al ocrotirii proprietății, de vreme ce exercitarea acestui drept se abate de la prevederile legale imperative, în cazul de față cele referitoare la autorizarea executării lucrărilor de construcții. Totodată, Curtea a constatat că sintagma „*fără sesizarea instanțelor judecătorești și pe cheltuiala contravenientului*” din cuprinsul art. 33 vizează autoritatea administrației publice locale competente, iar nu pe proprietarul construcției, care ar fi astfel lipsit de „un cadru procesual, unde să-și apere dreptul invocând apărări pe fond sau de procedură”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine modificarea soluției pronunțate prin deciziile menționate, atât aceasta, cât și argumentele pe care s-a bazat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Societatea Comercială „DMD Contrast” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 40.958/3/CA/2009 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.155

din 28 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 38 alin. 1 din Codul familiei

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și „art. 38 teza întâi” din Codul familiei, excepție ridicată de Aurelian Ungureanu în Dosarul nr. 11.701/280/2008 al Judecătoriai Pitești — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 aprilie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 11.701/280/2008, **Judecătoria Pitești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 38 alin. 1 din Codul familiei**. Excepția a fost ridicată de Aurelian Ungureanu într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea unei cereri de desfacere a căsătoriei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că textele de lege criticate „sunt lipsite de precizie și claritate, neîndeplinind criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în înțelesul dat de practica jurisprudențială a Curții Europene a Drepturilor Omului”. Arată că „lipsa de precizie și claritate a dispozițiilor legale atacate afectează însăși substanța dreptului dedus judecării, aducând o atingere gravă dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 21 alin. (3) din Constituție, precum și dreptului la viața de familie, ocrotit de art. 26 alin. (1) din Legea fundamentală, raportat la art. 8 din Convenție”.

Judecătoria Pitești — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege ce formează obiect al acesteia nu sunt lipsite de precizie și claritate și nu aduc atingere dreptului la un proces echitabil sau dreptului la viața de familie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 și art. 38 alin. 1 din Codul familiei, excepție ridicată de Aurelian Ungureanu în Dosarul nr. 11.701/280/2008 al Judecătoriei Pitești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare a Curții Constituționale, prevederile art. 2 și art. 38 alin. 1 (iar nu „teza întâi”, așa cum în mod eronat susține autorul excepției) din Codul familiei, republicat în Buletinul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 18 aprilie 1956, cu modificările ulterioare, texte legale care au următorul conținut:

— Art. 2: *„Relațiile de familie se bazează pe prietenie și afecțiune reciprocă între membrii ei, care sunt datori să-și acorde unul altuia sprijin moral și material.”;*

— Art. 38 alin. 1: *„Instanța judecătorească poate desface căsătoria prin divorț atunci când, datorită unor motive temeinice, raporturile dintre soți sunt grav vătămate și continuarea căsătoriei nu mai este posibilă.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, care consacră dreptul la un proces echitabil, precum și celor ale art. 26 alin. (1) din Legea fundamentală și art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ambele referitoare la dreptul la viață privată și de familie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 122 din 3 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 4 martie 2009, s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor de lege criticate, din perspectiva unor critici similare și prin prisma acelorași dispoziții din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respingând excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, pentru motivele acolo reținute.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, atât soluția pronunțată cu acel prilej, cât și argumentele pe care aceasta s-a bazat își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.185

din 30 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Petre Lăzăroiu — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Doina Suliman — magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
 Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Standard Snacks” — S.R.L. din București în dosarele nr. 27.923/301/2009 și nr. 29.059/301/2009 ale Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 515D/2010 și nr. 528D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea dispune, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, conexarea Dosarului nr. 528D/2010 la Dosarul nr. 515D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 9 februarie 2010 și 18 februarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 27.923/301/2009 și nr. 29.059/301/2009, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Standard Snacks” — S.R.L. din București în cauze având ca obiect somații la plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, următoarele:

— dispozițiile art. 4 alin. (2) încalcă art. 24 alin. (1) și art. 44 alin. (1) din Constituție, întrucât posibilitatea soluționării cererii creditorului numai pe baza actelor depuse și a explicațiilor date de părți împiedică exercitarea dreptului la apărare și asigurarea dreptului la un proces echitabil, iar emiterea unui titlu executoriu în urma unui proces sumar și executarea acestuia încalcă reglementarea constituțională a dreptului la proprietate;

— dispozițiile art. 6 alin. (1), (2) și (4) sunt contrare art. 24 alin. (1) și art. 44 alin. (1) din Constituție, având în vedere că înmânarea de îndată a ordonanței echivalează cu „pronunțarea judecătorului înainte de a se administra orice probe”, iar expresia „lămuriri și explicații” prevăzută de textul criticat „este neclară și susceptibilă de îngrădirea dreptului la apărare”;

— dispozițiile art. 8 alin. (1), (2) și (5) contravin art. 16, art. 24 alin. (1) și art. 44 alin. (1) din Constituție, întrucât nu precizează dacă cererea în anulare pe care o reglementează este sau nu o cale de atac, dacă face parte din procedura contencioasă sau, dimpotrivă, din cea necontencioasă; cu privire la alin. (5) al art. 8 se mai susține că instituie o adevărată „dictatură a creditorilor” și permite acestora exercitarea unui eventual „abuz de drept”.

Autorul excepției mai susține că suprimarea recursului „crează o situație inegală între debitorul din procedura somației de plată și spiritul din procesele comerciale de drept comun.”

Instanța de judecată și-a exprimat opinia că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 422 din 30 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 295/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 5 iunie 2002, cu modificările și completările ulterioare.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): „(1) *Procedura somației de plată se desfășoară, la cererea creditorului, în scopul realizării de bunăvoie sau prin executare silită a creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani, asumate prin contract constatat printr-un înscris ori determinate potrivit unui statut, regulament sau altui înscris, însușit de părți prin semnătură ori în alt mod admis de lege și care atestă drepturi și obligații privind executarea anumitor servicii, lucrări sau orice alte prestații.*”;

— Art. 4 alin. (2): „(2) În toate cazurile, pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruii în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru înțelegerea părților asupra modalităților de plată.”;

— Art. 6 alin. (1), (2) și (4): „(1) Dacă nu a intervenit închiderea dosarului în condițiile art. 5, judecătorul va examina cererea pe baza actelor depuse, precum și a explicațiilor și lămuririlor părților, ce i-au fost prezentate potrivit art. 4.

(2) Când în urma examinării prevăzute la alin. (1) constată că pretențiile creditorului sunt justificate, judecătorul emite ordonanța care va conține somația de plată către debitor, precum și termenul de plată. [...]

(4) Ordonanța se va înmâna părții prezente sau se va comunica fiecărei părți de îndată, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.”;

— Art. 8: „(1) Împotriva ordonanței prevăzute la art. 6 alin. (2) debitorul poate formula cererea în anulare, în termen de 10 zile de la data înmânării sau comunicării acesteia.

(2) Cererea în anulare se soluționează de către instanța competentă pentru judecarea fondului cauzei în primă instanță.

(3) Abrogat.

(4) Dacă instanța investită admite cererea în anulare, aceasta va anula ordonanța, pronunțând o hotărâre irevocabilă. Prevederile art. 7 se aplică în mod corespunzător.

(5) Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă.”

În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege criticate contravin art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) potrivit căruia dreptul la apărare este garantat, art. 44 alin. (1) potrivit căruia dreptul de proprietate și creanțele asupra statului sunt garantate, conținutul și limitele acestora fiind stabilite prin lege, și art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și a art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, prin raportare la aceleași texte din Constituție și cu o motivare similară, s-a pronunțat prin numeroase decizii, de exemplu Decizia nr. 348 din 18 septembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 27 noiembrie 2003, Decizia nr. 251 din

15 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 6 iulie 2004, Decizia nr. 274 din 24 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 10 august 2004, și Decizia nr. 162 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 233 din 13 aprilie 2010. Cu acele prilejuri, respingând excepția de neconstituționalitate, Curtea a reținut, în esență, că Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 reglementează o procedură specială și accelerată, derogatorie de la normele procedurii civile, care urmărește recuperarea într-un timp cât mai scurt a creanțelor certe, lichide și exigibile, ce reprezintă obligații contractuale de plată a unor sume de bani. Acest caracter special al procedurii a determinat limitarea mijloacelor de probă utilizabile la înscrisuri, în prima fază, completate ulterior cu explicațiile și lămuririle date de părți, limitarea fiind deopotrivă valabilă pentru ambele părți, în condiții identice pentru exercitarea dreptului la apărare. Celelalte aspecte ale raporturilor juridice dintre părți urmează a fi rezolvate conform reglementărilor din dreptul comun. Modul în care instanțele judecătorești admit sau resping cererile de probațiune reprezintă o problemă de aplicare, iar nu de constituționalitate a textului de lege. Împotriva hotărârii de respingere a cererii în anulare debitorul poate declara recurs, care se judecă conform normelor dreptului comun, iar împotriva titlului executoriu poate formula contestație la executare, de asemenea, potrivit normelor Codului de procedură civilă. Totodată, textele de lege criticate conțin norme de procedură asupra cărora legiuitorul este suveran a legifera, evident cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale.

De asemenea, cu privire la aceleași critici aduse dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, Curtea s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 116 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 20 martie 2006, și Decizia nr. 269 din 16 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 341 din 17 aprilie 2006. Prin deciziile pronunțate, Curtea Constituțională a respins excepțiile de neconstituționalitate ridicate, constatând, pentru motivele acolo reținute, că art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 nu încalcă liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția pronunțată de Curte prin deciziile menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 4 alin. (2), art. 6 alin. (1), (2) și (4) și art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Standard Snacks” — S.R.L. din București în dosarele nr. 27.923/301/2009 și nr. 29.059/301/2009 ale Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.191

din 30 septembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și 2 și art. 34 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și 2 și art. 34 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Galydra” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 25.502/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 25.502/325/2009, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și 2 și art. 34 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Galydra” — S.R.L. din Timișoara cu ocazia soluționării unei cereri de recuzare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16, 20, 21, 22, 53 și 129, deoarece procedura instituită în vederea judecării cererii de recuzare îl împiedică pe justițiabil să administreze probe relevante pentru admiterea cererii și nu îi lasă posibilitatea de a ataca hotărârea prin care cererea de recuzare a fost respinsă.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție,

republicată, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 alin. 1 și 2 și art. 34 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

— Art. 31 alin. 1 și 2: „*Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*”

Nu se admite interogatoriul sau jurământul ca mijloc de dovadă a motivelor de recuzare.”;

— Art. 34 alin. 1 și 2: „*Încheierea prin care s-a încuviințat sau respins abținerea, ca și aceea prin care s-a încuviințat recuzarea, nu este supusă la nicio cale de atac.*”

Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca numai o dată cu fondul.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16, 20, 21, 22, 53 și 129. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, asupra constituționalității dispozițiilor de lege criticate, s-a pronunțat prin Decizia nr. 268 din 6 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 380 din 20 mai 2008. Cu acel prilej, Curtea a reținut că dispozițiile criticate din Codul de procedură civilă nu contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție, întrucât judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii. Prin această reglementare legiuitorul a avut în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri, încheierea prin care s-a respins recuzarea putându-se ataca odată cu fondul, instanța superioară de fond urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă.

Pentru aceleași considerente nu a putut fi reținută nici critica cu privire la încălcarea art. 24 referitor la dreptul la apărare din Constituție.

În final, Curtea a reținut că procedura privind judecarea cererii de recuzare este aceeași, indiferent de calitatea părților în proces, astfel încât nu se poate reține nici încălcarea principiului egalității în drepturi.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziei menționate își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 și 2 și art. 34 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Galydra” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 25.502/325/2009 al Judecătorei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 septembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

